

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Navrátilova s.r.o., IČ: 03302113**
sídlem Navrátilova 1632/6, 110 00 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Martinem Wurstem
sídlem Pertoldova 3339/35, 143 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Vinařský fond**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno
zastoupen advokátem JUDr. Janem Streličkou, Strelička & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.
sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného ze dne 25. 11. 2016, č. j. 2707/2016,
ve věci žádosti o poskytnutí podpory,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění: I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) předsedy Rady žalovaného (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Rady Vinařského fondu (dále též jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 10. 2016, č. j. 2399/2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Tímto rozhodnutím byla na základě § 32 odst. 8 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o vinohradnictví a vinařství“), podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 97/2006 Sb., o předpokladech a způsobu podpory marketingu a prodeje produktů, podpory rozvoje turistiky v oblasti vinohradnictví a vinařství a podrobnostech o poskytování informací veřejnosti Vinařským fondem (dále jen „vyhláška“) a ustanovení § 2 a násl. Podmínek pro poskytnutí podpory Vinařským fondem (dále jen „Podmínky“) zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí podpory na realizaci projektu „*Bedekr Evita*“ ze dne 13. 10. 2016. Cílem tohoto projektu bylo vytvoření mnohojazyčného bedekru o víně, vinařích, pěstitelích, vinařské turistice, vinařských zážitcích a událostech s požadovanou výší podpory v částce 3 700 000 Kč.
3. Správní orgán I. stupně označil navržený projekt s ohledem na náklady na jeho realizaci za naddimenzovaný, přičemž cíl tohoto projektu je již naplněn jinými projekty (např. *Wine Searcher*). Účel projektu tak podle správního orgánu I. stupně nebyl v souladu se zákonem o vinohradnictví a vyhláškou ve smyslu § 2 písm. d) Podmínek, a proto byl zamítnut. Žalovaný se s těmito závěry plně ztotožnil a rozklad žalobce zamítl.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal správní žalobu, jejíž podstatou je namítaná nepřezkoumatelnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Žalobce přdestřel, že k důvodu zamítnutí žádosti žalovaný uvedl pouze to, že i) podle § 2 písm. d) Podmínek se žádost o poskytnutí podpory zamítne, pokud cíl podpory není v souladu se zákonem o vinohradnictví a vyhláškou, ii) že projekt je výrazně naddimenzován a iii), že cíl projektu je již naplněn projekty jinými. Tyto důvody jsou dle žalobce velmi obecné a neurčité, body ad ii) a iii) nadto nejsou výslovně uvedeny v § 2 Podmínek.
5. K naddimenzovanosti [bod ad ii)] projektu žalobce dále výslovně uvedl, že takové odůvodnění považuje za neurčité, přičemž ani doplnění odůvodnění žalovaným o spojení „zjevná excesivní“ a „v záporném smyslu“ posun k určitosti nijak nepřineslo – úvahy žalovaného jsou z tohoto pohledu nezjistitelné.
6. Přílišnou obecnost odůvodnění se podle žalobce snažil žalovaný odstranit přes zásadu účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti nakládání s veřejnými prostředky ve spojení s tím, že cíl projektu již byl naplněn jinými projekty, z nichž uvedl pouze jeden – *Wine Searcher*. O tomto projektu lze přitom zjistit jen to, že sídlí na Novém Zélandu (mimo EU), provozuje webové stránky www.wine-searcher.com, na kterých se prezentuje jako porovnávač cen a na kterých je Česká republika zařazena mezi „zbytek světa“. Podle žalobce tak odůvodnění zamítnutí žádosti bylo i v této části neurčité. Žalobce dále upozornil, že závěr žalovaného, podle něhož v případě, že byl cíl projektu naplněn kdekoli ve světě, nelze již podporu z Vinařského fondu poskytnout je nesprávný, v

rozporu s § 31 odst. 4 zákona o vinohradnictví a vinařství a vede k omezení hospodářské soutěže. V jiných případech ostatně žalovaný poskytl podporu i projektům, jejichž cíl již byl naplněn dříve.

7. V souvislosti s předchozím bodem žalobce dále namítl, že kritéria pro hodnocení hledisek účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti není možné libovolně vykládat, měla by být stanovena právními předpisy, případně interním pokynem. Za takové stanovení by bylo možné považovat Podmínky, nicméně z nich shora uvedený důvod (že cíl už je naplněn jinými projekty) nevyplývá.
8. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný v úvodu svého vyjádření k žalobě shrnul procesní průběh celé věci a k jednotlivým žalobním námitkám předně uvedl, že námitka přílišné obecnosti rozhodnutí je sama neurčitá. Vymezení tří stěžejních bodů žaloby – důvodů zamítnutí žádosti [ad i) – iii)] nereflektuje celkový rozhodovací proces žalovaného. Odkaz na § 2 odst. 1 písm. d) Podmínek, jakožto právní důvod rozhodnutí rozhodně nelze označit za *velmi obecný*. Právě uvedení konkrétního ustanovení je jediným způsobem, jak dostat požadavku přezkoumatelnosti. Pravidla uvedená v Podmínkách jsou pouze právním základem pro jejich následnou konkretizaci a důvody zamítnutí návrhu ad ii) a iii) jsou pak onou konkretizací. Z povahy věci tyto důvody nemohou být takto doslovně uvedeny v taxativním výčtu citovaného ustanovení Podmínek.
10. Žalovaný zdůraznil, že v návaznosti na rozklad žalobce důvody zamítnutí v napadeném rozhodnutí ještě dále rozvedl. Pokud žalobce v rozkladu namítal, že u „naddimenzovanosti“ správní orgán I. stupně nespecifikoval, zda jde o pozitivní nebo negativní hodnocení, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se jednalo o hodnocení záporné. Žalovaný zdůraznil, že v napadeném rozhodnutí také výslovně uvedl, že ze žádosti ani nevyplývalo, na jaké konkrétní plnění (dodávky či služby) měla být požadovaná částka použita – i z toho je zřejmá ona excesivnost (naddimenzovanost) žádosti. Stejně tak výslovně uvedl, že účelem podpory nemůže být takový způsob podpory, který kryje veškerou podnikatelskou činnost daného subjektu.
11. Pokud jde o tvrzení žalobce ohledně projektu *Wine Searcher*, tyto skutečnosti žalobce v průběhu správního řízení netvrdil, s těmito skutečnostmi se tak ani žalovaný nemohl vypořádat. Povinnost zachovávat zásady účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti, které žalovaný v napadeném rozhodnutí užil, lze (byť nejsou v § 2 Podmínek výslovně zmíněny) dovodit z § 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 3 Podmínek.
12. K námitce, podle níž žalovaný v minulosti poskytl podporu i těm projektům, jejichž cíle už byly dříve naplněny, žalovaný uvedl, že žalobce nepředložil žádné relevantní argumenty ani podklady. Těmito tvrzeními žalobce podle žalovaného zpochybňuje samotné fungování žalovaného a překračuje rámec přezkumu napadeného rozhodnutí.

IV. Replika žalobce a reakce žalovaného

13. K vyjádření žalovaného zaslal žalobce repliku, v níž reagoval na tvrzení, že podpora z fondu nemůže financovat veškerou činnost žadatele. Žalovaný jednak vůbec neprokázal, že by financování projektu *Evita* krylo veškerou činnost žalobce, vyhláška nadto

umožňuje i 100 % proplacení nákladů. Jako příklad uvedl seznam podpořených projektů, kde byla poskytnuta dotace ve výši 100 %.

14. Jestli žalovaný uváděl, že žádost je příliš obecná, obecnost neuvedl ve výzvě k doplnění žádosti ze dne 24. 8. 2016, kde hovořil pouze o její neúplnosti.
15. Žalobce také předložil seznam projektů zaměřených na vytvoření nebo optimalizaci webových stránek, které v rozporu s tvrzením žalovaného sledují stejný cíl a účel i s projektem *Evita* a které byly žalovaným schváleny. Dále předložil i projekty zaměřené jinak (cykloturistické akce či TV pořady), které ale navzájem také sledují shodný cíl. Podpora projektů se shodným cílem je tedy běžným postupem žalovaného.
16. Ve vztahu k zásadám účelnosti, efektivity a hospodárnosti žalobce uvedl, že těmito zásadami žalovaný odkazuje na zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, podle jehož § 1 odst. 2 ovšem musí být kritéria pro hodnocení těchto hledisek stanovena zákonem, jinými předpisy, nebo předem vedoucím orgánem veřejné správy. Podle žalobce tato kritéria stanovuje vyhláška a Podmínky, jimi stanovena kritéria tak mají přednost před obecným odkazem na účelnost, hospodárnost a efektivitu. Žalobce dále doplnil, že žalovaný nedodržuje § 36 zákona o vinohradnictví a vinařství, neboť neposkytuje 90 % svých příjmů ke stanoveným účelům, ale jen 26,7 %.
17. Podle žalovaného žalobce ve své replice přinesl nová tvrzení, která vybočují z rámce žalobních bodů uplatněných v žalobě. Žalovaný upozornil, že každá ze žádostí je posuzována samostatně, nelze z nich vyvozovat niče ve vztahu k žalobci. Pouze ze seznamu podpořených žádostí nelze činit závěry, zda sledují shodný cíl či nikoli.
18. Výzva k odstranění vad nemohla podle žalovaného z povahy věci směřovat k nápravě obsahové stránky žádosti tak, aby lépe vyhověla kritériím pro přidělení podpory; výzva měla toliko odstranit vady (neúplnost), aby byla žádost vůbec projednatelná.
19. Žalovaný odmítl i odkaz žalobce na hlavní cíle finanční kontroly podle zákona č. 320/2001 Sb., které nijak nesouvisí s povinností žalovaného postupovat účelně a hospodárně. Pokud jde o tvrzení stran hospodaření žalovaného, zde žalobce pouze vyjadřuje svůj principiální nesouhlas s fungováním celé instituce.

V. Průběh jednání před soudem

20. V rámci nařízeného jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích. Zástupce žalovaného nad rámec vyjádření k žalobě uvedl, že žalovaný musí rozhodovat o značném množství žádostí o poskytnutí dotace, přičemž má k dispozici pouze šest zaměstnanců. K tomu předložil přehled žádostí o poskytnutí dotace za rok 2016. Zástupce žalobce uvedl, že je mu okolnost spočívající ve větším počtu žádostí známa, nicméně tato skutečnost nemůže mít vliv na nutnost odůvodnit zamítnutí žádosti přezkoumatelným způsobem. Protože skutečnosti týkající se vysokého počtu žádostí o poskytnutí dotace nebyly mezi účastníky sporné, soud k provedení tohoto důkazu nepřistoupil.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

22. V této souvislosti krajský soud nejprve uvádí, že s ohledem na § 31 odst. 2 věta druhá a odst. 6 věta druhá zákona o vinohradnictví a vinařství není pochyb o tom, že při rozhodování o poskytnutí podpor je žalovaný v postavení správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Napadené rozhodnutí proto podléhá přezkumu ve správním soudnictví (obdobně srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 4/09).
23. Pokud jde o povahu poskytovaných příspěvků (podpor), ty lze označit za tzv. nenárokové dotace, jejichž poskytnutí záleží na právním uvážení Rady Vinařského fondu; z žádného ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství totiž nelze dovodit zákonný nárok žadatelů na přiznání podpory. Nejvyšší správní soud ve vztahu k zákonu č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (obdobně lze tyto závěry aplikovat i na zákon o vinohradnictví a vinařství) dospěl k tomu, že soudnímu přezkumu podléhají i rozhodnutí týkající se nepřiznání dotací, na něž není právní nárok. Takový přezkum je ovšem „omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě.“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014 - 46, č. 3324/2016 Sb. NSS). Rozšířený senát v citovaném rozhodnutí připomněl, že „při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 35/2012 - 40, č. 2736/2013 Sb. NSS).“. Z tohoto rozhodnutí také vyplývá, že soudní přezkum nemůže nahrazovat správní uvážení dotačního orgánu.
24. Krajský soud při zohlednění těchto východisek přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
25. Podstatou celé věci bylo posouzení přezkoumatelnosti obou napadených rozhodnutí, tedy otázky, kterou by musel krajský soud řešit i z úřední povinnosti. Dříve, než k této otázce přistoupí, považuje za vhodné předeštit skutkový a právní základ věci.
26. Pokud jde o úpravu podmínek pro poskytování podpor a požadavků na obsah žádosti, ta měla v rozhodné době několik vrstev. Vinařský fond podle § 31 odst. 4 zákona o vinohradnictví a vinařství podporuje marketing vína, uchovávání a rozvoj vinohradnictví a vinařství. Konkrétní předpoklady a způsob podpory s účinností do 31. 3. 2017 stanovovala s ohledem na § 31 odst. 10 citovaného zákona vyhláška, z níž vyplývalo, že zmíněná podpora se poskytuje na základě žádosti o poskytnutí podpory; vyhláška též obecně stanovovala obsah žádosti a povinné přílohy. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky žadatel v žádosti vedle jména či obchodní firmy uvede účel, na který je podpora požadována, předpokládané celkové náklady, jejichž úhradu požaduje a rok, ve kterém mu byla naposledy poskytnuta podpora, popřípadě uvede, že mu podpora doposud poskytnuta nebyla. K žádosti podle § 3 odst. 4 vyhlášky měla být přiložena dokumentace obsahující název a cíl žádosti, způsob dosažení cíle, náklady na dosažení cíle a předpokládané přínosy z realizované žádosti. Další konkretizace požadavků na žadatele byla obsažena v Podmínkách.

27. Podmínky v § 1 stanovovaly předpoklady poskytnutí podpory a požadavky na obsah žádosti. Podle § 1 odst. 1 měla být žádost podána na stanoveném formuláři. K žádosti o poskytnutí podpory podle § 1 odst. 11 Podmínek měla být přiložena dokumentace (projekt), která musela mj. obsahovat název a cíl žádosti o poskytnutí podpory, způsob dosažení cíle, celkové náklady na dosažení cíle rozepsané do jednotlivých položek realizace, předpokládané přínosy a účel, na který je podpora poskytována ve smyslu § 1 odst. 1 vyhlášky.
28. V § 2 Podmínek byly upraveny jednotlivé důvody pro zamítnutí žádosti. § 3 Podmínek pak upravoval přiznání podpory; podle odstavce prvního byla jako kritéria posouzení stanovena kvalita a cíl žádosti. V případě, že žádosti vykazují shodný či obdobný cíl, mohl podle § 3 odst. 2 Podmínek přidělit správní orgán I. stupně podporu jednomu nebo více žadatelům, přičemž měl přihlídnout zejména ke způsobu dosažení cíle a nákladům na jeho dosažení.
29. Z pohledu skutkových okolností krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce žádostí ze dne 14. 8. 2016 požádal o podporu v celkové výši 3 700 000 Kč na vytvoření *Bedekru Evita*. V prvních dvou etapách byly předpokládány náklady ve výši 2 790 000 Kč a v etapě třetí pak 910 000 Kč. Mělo jít o databázi a webovou aplikaci, průvodce světem vína, který poskytuje informace o víně, vinařích, vinařské turistice, vinařských zážitcích a událostech.
30. Správní orgán I. stupně posoudil tuto žádost jako neúplnou, neboť nebylo možné identifikovat účel podpory a dále bylo nutné doplnit více informací k projektu v příloze č. 2, zejména rozpracovat celkové náklady na realizaci projektu. Žalobce proto vyzval k doplnění. V doplněné žádosti žalobce účel projektu podřadil pod § 1 odst. 1 písm. e) vyhlášky a v příloze č. 2 doplnil dílčí kroky a součásti projektu.
31. Po věcném posouzení žádosti správní orgán I. stupně tuto zamítl (viz shora). Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, ve kterém namítal, že správní orgán I. stupně neuvedl žádné výhrady ke kvalitě žádosti, vůbec nespecifikoval v jakém parametru je naddimenzován a zda to tedy znamená negativní posouzení projektu. Namítal také, že naddimenzovanost a skutečnost, že cíl projektu je naplněn jinými projekty, nejsou v § 2 odst. 1 Podmínek uvedeny jako důvody pro zamítnutí žádosti. Podle žalobce správní orgán I. stupně žádné důvody podle citovaného ustanovení neuvedl. Žalovaný tento rozklad napadeným rozhodnutím zamítl.
32. K námitce nepřezkoumatelnosti uvádí krajský soud následující. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může spočívat buď v nesrozumitelnosti, nebo v nedostatku důvodů. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, případně rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75). O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit tehdy, pokud se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi stěžejními odvolacími námitkami, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Z odůvodnění rozhodnutí tedy musí být zřejmé, které skutečnosti správní orgán vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Musí z něj jednoznačně vyplývat, že se

správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé. Zároveň z něj musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, a ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 – 43).

33. Dále je potřeba doplnit, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 - 56, či rozsudky NSS ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 - 80, a ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007 - 98). Určité nedostatky odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně mohou tak být odstraněny odvolacím orgánem, zejména pokud tak lze učinit na základě podkladů rozhodnutí obsažených ve spise (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 – 47).
34. V posuzovaném případě má krajský soud za to, že prvostupňové rozhodnutí a zejména pak napadené rozhodnutí shora naznačenými vadami netrpí. Napadené rozhodnutí je srozumitelné a jsou z něj zřejmé důvody, proč takto žalovaný rozhodl. Žalovaný se také dostatečným způsobem vypořádal se všemi rozkladovými námitkami, jež samozřejmě předurčovaly míru podrobnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. K rozkladovým námitkám žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně řádně identifikoval důvod zamítnutí (§ 2 odst. 1 písm. d) Podmínek). Dále žalobci „dovysvětlil“, že skutečnost, že cíl projektu je naplněn jinými projekty, představovalo materiální zdůvodnění aplikace citovaného důvodu pro zamítnutí žádosti, stejně tak pojem naddimenzovanosti byl zjevně myšlen v záporném smyslu toho slova; sama žádost při míře své obecnosti ostatně jiný závěr podle žalovaného ani neumožňovala, neboť ze žádosti nevyplývá, na jaké konkrétní plnění (dodávky či služby) by měla být vynaložena částka 3,7 mil. Kč. Žalovaný také uvedl, že při nakládání se svými prostředky je Vinařský fond povinen zachovávat zásady účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti a v této souvislosti správní orgán I. stupně mj. postupuje podle § 3 Podmínek a posuzuje kvalitu a cíl žádosti. Žalovaný také uvedl, že důvody účelnosti a efektivnosti nejsou výslovně stanoveny v § 2 Podmínek, ale z § 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 3 Podmínek je lze dovodit. Obecně lze tedy uzavřít, že oba správní orgány rozhodovaly na základě předem daných pravidel a své závěry také (správní orgán I. stupně stručně, žalovaný pak podrobněji) odůvodnily.
35. Uvedené současně podle názoru krajského soudu vyvrací argumentaci žalobce, že žalovaný vymezil tři rovnocenné důvody zamítnutí žádosti, které již blíže nespecifikoval. Žalovaný uvedl konkrétní důvod zamítnutí žádosti, a to, že účel podpory není v souladu se zákonem nebo vyhláškou (§ 2 odst. písm. d) Podmínek). Tento právní důvod pak s ohledem na obsah žádosti specifikoval právě naddimenzovaností žádosti (projektu) a tím, že cíl projektu je už naplněn jinými nástroji. Z povahy věci tyto okolnosti nemusí být explicitně stanoveny v Podmínkách.
36. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že by odkaz na naddimenzovanost projektu zůstal naprosto neurčitý. Žalovaný svůj závěr totiž opřel o nedostatky žádosti žalobce, která neuvádí konkrétní plnění, na které by měla být vynaložena částka celých 3,7 mil Kč. Pokud žalovaný takto pojatý projekt s ohledem na jeho cíl a výši posoudil jako naddimenzovaný, nelze tento závěr hodnotit jako svévolný. Krajský soud v této souvislosti připomíná též § 1 odst. 11 písm. c) Podmínek, který vyžaduje rozepsání nákladů do jednotlivých položek realizace. V § 1 odst. 12 Podmínek je pak zdůrazněno, že u žádostí ve výši 50 000 Kč a více musí být jednotlivé body projektu (vč. rozepsání

nákladů do položek) podrobně rozpracovány. To však žalobce, ani přes výzvu k doplnění žádosti, v níž byl na posledně citované ustanovení Podmínek výslovně upozorněn, neučinil. Žalobce pouze doplnil dílčí funkcionality průvodce (webu), aniž by rozepsal a podrobně rozpracoval jednotlivé nákladové položky.

37. V souvislosti s naddimenzovaností projektu žalovaný také uvedl, že účelem poskytnutí podpory jistě nemůže být financování celkové činnosti žalobce. Pokud žalobce v tomto smyslu namítá, že vyhláška předpokládá poskytování podpor i ve výši 100 % nákladů, potom tato argumentace se míjí s tvrzeními žalovaného, který uvedl, že účelem podpor nemůže být financování celé činnosti (nikoli jen projektu) daného subjektu. Je totiž nutno rozlišovat hrazení nákladů na konkrétní podpořený projekt a financování celé činnosti žadatele. Krajský soud uznává, že správní orgány blíže nezkoumaly činnost žalobce jako takovou (resp. to ze správního spisu nevyplývá), nicméně tento argument byl užit toliko jako dílčí, dokreslující onu naddimenzovanost. Žalobce ostatně v žalobě ani nepřiblížil, jakou reálnou podnikatelskou činnost tedy vykonává.
38. Druhým konkrétním důvodem zamítnutí žádosti (neúčelnosti projektu) bylo to, že cíl projektu je již naplňován jinými projekty, z nichž byl jmenován jeden – webová stránka *Wine Searcher*. Pokud žalobce namítá, že takovéto zdůvodnění je neurčité, krajský soud podotýká, že úvahy správních orgánů jsou naprosto zřetelné – dospěly k závěru, že webový průvodce (bedekr) o víně není potřeba, protože jsou zde jiné nástroje, které zamýšlený cíl naplňují; správní orgány současně uvedly i konkrétní příklad. V žalobě nyní žalobce uvádí, že web *Wine Searcher* je zaměřen hlavně na porovnávání cen a také na jiné vinné země, než Českou republiku; ta je řazena pouze v záložce „zbytek světa“ a nic bližšího k tomuto webu zjistit nelze. Krajský soud připouští, že žalovaný k webu *Wine Searcher* nic dalšího neuvedl, současně ale nelze přehlížet, že žalobce ve svém rozkladu k této otázce ani nic bližšího nenamítal. Z tohoto pohledu proto lze odůvodnění napadeného rozhodnutí považovat za dostatečné.
39. Žalobce totiž v této souvislosti primárně brojil proti tomu (a činí tak i v podané žalobě), že tento důvod (projekt sleduje cíl, který už je naplněn) nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti. Takový názor je ovšem nesprávný. Předně je nutno zdůraznit, že zamítnutí žádosti bylo dáno už samotnou naddimenzovaností projektu žalobce bez ohledu na to, zda je cíl žádosti již naplněn jinými projekty. I toto hledisko je ovšem při posuzování účelnosti poskytované podpory relevantní. Podle názoru krajského soudu jde obecně o rozumné kritérium výběru projektů. Jinými slovy, pokud už byl shodný či obdobný cíl naplněn, nemá smysl podporovat další projekty. Finanční prostředky určené na podporu marketingu vína jsou samozřejmě limitovány rozpočtem Vinařského fondu (a tedy omezené), proto musí probíhat určitý výběr žádostí. Bylo by bezesporu proti účelu zákona o vinohradnictví a vinařství podporovat projekt naplňující cíl, který je již naplněn jiným způsobem, a tudíž zbytečný.
40. To ostatně vyplývá též z § 3 odst. 2 Podmínek. Podmínky výslovně umožňují správnímu orgánu I. stupně, aby zohlednil případnou totožnost cílů různých žádostí a podporu poskytl jen jednomu žadateli. Jako kritérium stanovují zejména způsob dosažení cíle a náklady na jeho dosažení. Byť v posuzovaném případě nešlo o situaci, kdy by bylo podáno více žádostí s totožným cílem, ale o podání žádosti, jejíž cíl je již podle žalovaného naplněn jiným způsobem, je zřejmé, že při posuzování kvality a cíle žádosti (§ 3 odst. 1 Podmínek) může správní orgán I. stupně zohlednit právě i tuto otázku – § 3 odst. 2 Podmínek mu k tomu poskytuje oporu. I kdyby tomu tak nebylo, lze tento důvod

dovodit z povahy věci. Jak totiž správně uvedl žalovaný, opačný závěr by vedl k tomu, že by správní orgán I. stupně musel podpořit všechny žádosti bez ohledu na skutečnost, zda směřují k totožnému cíli. Takový závěr je těžko udržitelný a z § 31 odst. 4 zákona o vinohradnictví a vinařství ani z vyhlášky nevyplývá.

41. Vůbec přitom nemůže být řeč o narušení hospodářské soutěže. Žalobci nic nebrání *Bedekr Evita* vytvořit na své náklady a následně jej provozovat. Pokud však žádá o podporu z prostředků Vinařského fondu, musí také doložit účelnost takové podpory. Posouzení účelnosti podpory a výběr žádostí, jimž bude podpora poskytnuta je pak primárně věcí správního orgánu I. stupně, soud do tohoto výběru věcně zasahovat nemůže (viz shora).
42. Žalovaný se v souvislosti s případnou podporou projektů sledujících již naplněný cíl odvolal též na principy hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Zde krajský soud jen stručně podotýká, že tyto principy (označované také jako principy 3E) se nevážou pouze k zákonu č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ale jde o obecné principy při nakládání (nejen) s veřejnými prostředky. A jako takové samozřejmě musí hrát roli i v rozhodování správního orgánu I. stupně a žalovaného. Krajský soud nevidí důvod, proč by v případě, kdy identifikuje konkrétní důvody neúčelnosti žádosti, nemohl žalovaný na tyto obecné principy poukázat.
43. Především v replice pak žalobce rozvedl svou žalobní námitku nerovného přístupu. Žalobce již v žalobě uvedl, že žalovaný v jiných případech podporuje projekty s obdobným cílem. V replice pak poukázal na konkrétní projekty, jejichž předmětem byly i webové stránky; tyto projekty tak podle žalobce naplňují stejný cíl i s projektem *Bedekru Evita*. Podle krajského soudu ovšem žalobce srovnává zcela rozdílné věci. Tyto projekty se týkaly podpory propagačních materiálů a webových stránek (či jen webových stránek) pro některé organizace (Spolek hovoranských vinařů, Cech českých vinařů atd.). Jednalo se zejména o propagaci dané organizace, nikoli vytvoření samostatné platformy ve smyslu jeho žádosti o poskytnutí podpory. Uvedené projekty tak měly jiný cíl a účel, než projekt žalobce.
44. Ani odkaz na jiné projekty (oblasti Cyklo a Zábava) nebyl zcela případný, neboť i v tomto žalobce účelově porovnává rozdílné situace. Cíl projektu je nutno vnímat odlišně v případě rozsáhlého webového bedekru o víně a v případě televizních pořadů či cyklistických akcí. Těžko lze přistoupit na myšlenku, že by odvysíláním jednoho TV pořadu byl vyčerpán marketingový potenciál televize. Pořady totiž mohou v průběhu času sledovat různí diváci. Stejně tak je možné podpořit cyklistické akce na více místech ČR, aby se jich mohlo zúčastnit více účastníků. Tyto akce jsou z povahy věci zaměřeny především lokálně. Situaci srovnatelnou s nyní posuzovaným případem si lze hypoteticky představit pouze tehdy, pokud by správní orgán I. stupně podpořil dvě cyklistické akce konané v tomtéž čase a na tomtéž místě. To však ze seznamu předloženého žalobcem nevyplývá.
45. Konečně, pokud jde o tvrzení, že Vinařský fond v rozporu se zákonem o vinohradnictví a vinařství neposkytuje stanovenou část svých příjmů na podpory zákonem vymezených aktivit, tato námitka byla v replice ze dne 24. 5. 2017 (napadené rozhodnutí doručeno žalobci dne 28. 11. 2016) uplatněna zcela nově a tedy opožděně (§ 71 odst 2 s. ř. s.). Především však žalobcův obecný nesouhlas s fungováním Vinařského fondu nijak přímo nesouvisí s předmětem tohoto řízení, kterým je přezkum napadeného rozhodnutí, nikoli hospodaření Vinařského fondu.

VII. Závěr a náklady řízení

46. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti shledal krajský soud podanou žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
47. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepřiznal.
48. Vinařský fond je sice právnickou osobou stojící mimo veřejnou správu jako takovou a hospodařící s vlastním majetkem, v tomto případě ovšem vystupoval jako orgán veřejný moci. Nelze přitom přehlédnout, že se jedná o poměrně význačnou instituci, která bezpochyby má vlastní administrativní kapacity k zajištění agendy související s rozhodováním o žádostech o přiznání podpory a svá rozhodnutí by tudíž měla být schopna obhájit (obd. srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, čj. 6 As 40/2006, č. 1260/2007 Sb. NSS). V tomto případě se nadto nejednalo o nijak skutkově ani právně složitý případ, náklady na zastoupení ze strany advokátní kanceláře proto nelze považovat za účelně vynaložené náklady, jejichž náhradu by bylo lze žalobci uložit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. 3. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu